

som blev sagt om Ordningen af 1922. Ingen i Befolkningen havde Tillid til den, den var en stor Fare for Danmark, den kunde bringe vort Land i Ulykke — akkurat de samme Toner, akkurat de samme Udtryk, som vi har hørt nu, efter at Ordningen af 1922 er blevet gennemført. Verden var paa det Tidspunkt i høj Grad i Uro, og vi havde den ene udenrigspolitiske Affære efter den anden; der var naturligvis ogsaa mange andre Ting at lægge Mærke til paa det Tidspunkt, f. Eks. den tyske Kejsers Taler, alene deri havde man et levende Vidnesbyrd om den Nervøsitet, der prægede Tiden storpolitisk. Vore ledende Mænd paapegede netop i 1909, da Forslaget kom frem for den danske Rigsdag, hvilke Farer der eventuelt i de kommende Tider kunde opstaa, hele den internationale Atmosfære var i høj Grad lummer, og fra de Pladser, hvorpaa de stod, kunde de se adskillige Ting. Vi blev haanet for disse Udtalelser. Jeg vil minde om, at af det nuværende Regeringsparti blev der sagt: Maa vi faa noget bestemt at vide! Det var naturligvis umuligt baade for den daværende Konseilspræsident og for Udenrigsministeren at paapege ganske bestemte Ting, hele Atmosfæren var i Virkeligheden af den Beskaffenhed, at det til Tider saa meget truende ud for Verdens Fremtid. Det vilde de Herrer imidlertid ikke høre noget om den Gang, de var meget overlegne og fortalte os den ene Gang efter den anden, at vi ingenting kunde se, og jeg nævner, at 14 Dage før Verdenskrigen udbrød, udtalte den radikale Statsminister i sin Valgkreds, at der var ingen Sandsynlighed for Verdenskrig, Nationerne kom hinanden nærmere og nærmere — ja, jeg retter ingen Bebrejdelse mod det ærede Medlem Hr. Zahle, men vi kan altsaa se, hvorledes disse Herrer, som mente, at de var de bedst orienterede, dog tog fejl. Derfor er det, vi mener, at vi maa anmode om, at de to Regeringspartier viser lidt Beskedenhed, for de har taget saa grundigt fejl som nogen, da de netop vilde vise os Vej og stille Horoskoper med Hensyn til Fremtiden. Det er kun det, vi forlanger af dem. Vi kan sige, at desværre tog de fejl, men de skal blot være en lille Smule beskedne og ikke tro, at de er — og det kommer saa tidt frem

— de eneste, der i Virkeligheden kan vise Vejen og sige noget om, hvorledes Fremtiden vil komme til at ligge. Nej, vi er fælles om dette, at ingen af os kan løfte en eneste Flig af det Forhæng, der fører ind til Fremtidens Land. Men det var i alt Fald vore Folk, det var vore Førere, der desværre havde Ret i deres Opfattelse af, at det saa truende ud i Europa i Aarene omkring 1909.

I 1914 ved Verdenskrigens Udbrud havde vi altsaa Ordningen af 1909, og denne Ordning har staaet sin Prøve, vi havde det, vi havde Brug for. Jeg nævner her f. Eks. Miner og Skibe til at føre Kontrol med vore Farvande. Der var visse Mangler — det er særlig blevet fremhævet af den tidligere radikale Forsvarsminister Hr. P. Munch —, da vi stod ved Verdenskrigens Udbrud i 1914. Ja, hvilken Ordning har ikke Mangler, og særlig naar der er Tale om en Forsvarsordning i et Land, hvor vi kun har den ene Opgave at værgе vor Neutralitet? Der er jo ikke Tale om, at vi spekulerer paa at gaa udenfor Landets Grænser. Mon der saa ikke overalt vilde vise sig visse Mangler, som altsaa Tilfældet var i 1914, da der manglede forskellige Ting, Materiel, Geværer og Ammunition? Det ærede Medlem Hr. P. Munch har i den Henseende rettet Bebrejdelser imod os, men hvis nu disse Forslag ikke bliver vedtaget af denne Rigsdag, hvad jeg for mit Vedkommende er aldeles overbevist om, har vi jo allerede faaet at vide af Forsvarsministeren, at der skal fremsættes Forslag paa Finansloven. Jeg ved ikke, hvad disse Forslag skal gaa ud paa, men mon de ikke skal gaa i Retning af at sabotere Lovene af 1922? Man staar nu her og bebrejder os, at der var Mangler ved Ordningen i 1914, og saa stiller man i Udsigt, at man, hvis man ikke kan faa sin Villie igennem paa regulær Vis igennem Lovgivning, vil sabotere Ordningen af 1922, saaledes at den paa den Maade kan blive aldeles ubrugelig i det Øjeblik, den, hvad jeg naturligvis ikke haaber, eventuelt skulde bruges. De Herrer maa være lidt logiske, det er det, vi forlanger af dem. Naar de kritiserer os, fordi der var Mangler i 1914, kan de ikke nu begynde at sabotere Lovene af 1922, saa de bliver fuldstændig umulige.